

azok mind otthon voltak. *Ferenczy* kapitány és *Szeri* tiszthelyettes a közeli koresmában nyomozott. A Gera-féle koresmában eredménytelenül, a Gólyai Teréz-féle koresmában a tulajdonosnő szintén nem emlékezett női vendégére. *Szakáll* József dr alkapitány ugyancsak nyomozott ez ügyben. Egy kis leány és egy fiú elmondták a kapitány kérdéseire, hogy este 11 óra tájban láttak egy zsákoló embert egy fiatal pepitaszoknyás asszonnyal. Kinyomozták, hogy egy koresmában cigarettát szokott vásárolni az ismeretlen zsákoló.

A koresmába járó vendégektől tudta meg a rendőrség, hogy az illetőt *Töröknek* hívják és valahol a Makkoserdő-soron lakik. Ide *Magyari* őrsparancsnokot küldték ki egy rendőrrel. Megtalálták a lakást, de ott azt az értesítést kapták, hogy az ember az asszonnyal együtt még az este elment, azóta nem jöttek vissza.

A rendőrség a személyleírások alapján tovább folytatta a nyomozást. Rendőröket küldtek a város minden részébe, akik figyelték a járó-kelőket.

Reggel nyolc óra tájban a Csongrádi-sugáruton kifelé két embert látott *Remsző* rendőr. Az egyik a keresett *Török Antal* volt, a másik egy napszámos kinézésű ember. Az után azonnal körülvették őket a rendőrök. *Török Antalnak az inge és az arca csupa vér volt, a másikon nem látszott semmi, ami bűnösségre vallana.* *Török Antal*, akit kérdőre vontak, hogy miért véres, azt mondta, hogy egy alsóvárosi koresmában verték meg. Ő nem ölt meg senkit. A másik egyáltalán nem nyilatkozott. Mind a kettőjüket bekísérték a városházára. *Török Antal* társát *Remsző* rendőr kísérte gyalogosan. Folytonosan beszélgetett vele, hogy hogyan következik el a gyilkosságot. Az ember — aki *Bodó* Adrás Makkoserdő-sor 36. szám alatti lakos kezdetben kitérő válaszokat adott, majd beismerte a rendőrnek, hogy tényleg ő egyedül szurta le az asszonyt, aki nem törvényes felesége és *Rock* Juliannának hívják. *Törökkel* ő csak véletlenül találkozott a *Pollák-féle* pálinkás depóban a *Tisza Lajos-köruton*.

A rendőrségen vallatni kezdték *Bodó* Andrást. *Bodó Adrás* előadta, hogy az asszony a felesége volt, de nem volt megelégedve, mert gyanakodott rá, perlekedtek s többször meg is verte. Augusztusban megszőkött az asszony egy fiatalemberrel. Ekkor ő minden butort pénzzé tett és elkeseredésében elmulatta.

Szombaton délután aztán az Iskola-utcában találkozott az asszonnyal, aki azt mondta neki, hogy nincs jó sorsa, ismét visszatérne hozzá. Ezt *Bodó* elfogadta, amire hazafelé mentek. Minthogy *Bodónak* volt pénze, azt ajánlotta az asszonynak, hogy térjenek be egy pohár borra a *Gyólyai-koresmába*. Itt összevesztek, majd megint kibékültek.

Este tizenegy óra tájban együtt hagyták el a koresmát. *Bodó* az asszonyt a *Makkoserdő-sor* felé hivta, de ez nem akart kimenni a városból. Leültek egy ideig a város végén egy padra. Beszélgettek, majd ismét fölkeltek. Az asszony, amint *Bodó* mondja, kezdte magát visszahizelegni, ő pedig mérges volt, bicskát rántott és azt az asszonyba vágta. Azután otthagyta a felségét. Nem tudja, mi lett a feleségével. Nem emlékszik, hogy jajgatott volna. Bejött a városba. Ivott a *Dugonics-koresmában*, majd járkált erre-arra, végül a *Pollák-féle* pálinkamérésbe ment. Itt találkozott már reggel *Törökkel*, aki csupa vér volt.

— Miért nem akarta maga visszafogadni az asszonyt! — kérdezte a nyomozó rendőrtisztviselő.

— Mert családom nem affektált az asszonnyra — felelte finomkodó hangon az elvetemült gyilkos.

Majd azzal védekezett, hogy a gyilkosságot alkalmával részeg volt.

A rendőrség megállapította, hogy a gyilkos nem volt részeg, mert egyedül csak a *Gyólyai-koresmában* járt a tett előtt. Reggel is

inkább az álmatlanság látszott rajta, mint az ittasság.

A rendőrségnél egyébként az orvosok megvizsgálták. A tanúk azt mondták, hogy *Bodó Antal* a neje goromba bánásmódja miatt hagyta el. Szüleihez ment *Sándorfalvára*, majd ismét bejött a városba, ahol takarító-nő volt.

A rendőrség azonnal jelentést tett az úgryról a szegedi királyi ügyészségnek. Az asszony holttestét felboncolják. A szegedi rendőrség detektívjei még mindig nyomoznak a bűnygyben, mert nagyon valószínű, hogy az asszonynak pénze volt és rablógyilkosság történt.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Nov. 21, kedd: Orvosok, páratlan 2/3.
Nov. 22, szerda: Tatárjárás, páros 3/3.
Nov. 23, csütörtök: Ártatlan Zsuzsi, páratlan 1/3.
Nov. 24, péntek: Az ezred apja, páros 2/3.
Nov. 25, szombat: A papa. (Bemutató), páratlan 2/3.
Nov. 26, vasárnap d. u: Eszemadta, vasárnap este: A papa, páros 1/3.

A vidéki drámairásért.

(Saját tudósítónktól.) Irodalmi szempontból figyelemreméltó a *Dugonics Társaság* és *Almácssy Endre* kezdeményező lépése, melylyel 1000 korona pályadíjat tűzött ki egy magyar társadalmi drámára. A kezdeményezést nem abban látjuk, hogy egyáltalán pályadíjat tűzött ki, hanem a pályázati feltételekben, melynek világos célzata: hogy a helyi, illetve szegedi írói tehetségeket irodalmi munkásságra serkentse. A pályázati feltételek szerint ugyanis csak Szegeden élő, vagy Szegedről elszármazott író pályázhat.

A pályadíjnak vidéken szokatlanul nagy összegéből bizvaszt következtethetünk arra, hogy a pályázat nem lesz meddő és hogy Szeged, illetve a szegedi színigazgató példáját más kulturálisan fejlett vidéki városok színigazgatói is követni fogják. Így ez a szegedi kezdeményezés igen üdvös hatást gyakorolhat a magyar színműirodalom fejlődésére.

A *Dugonics Társaság* szépirodalmi osztálya vasárnap tartott ülésén foglalkozott az *Almácssy-féle* drámapályázat ügyével, s a következőkben állapította meg a pályázati hirdetmény szövegét:

A szegedi *Dugonics-Társaság* *Almácssy Endre* szegedi színigazgató adományából ezennel pályázatot hirdet a magyar középosztály életéből vett, egész estét betöltő középfa-jú drámára, vagy magasabb fajú vígjátékra. Pályadíj 1000 korona. A pályázaton részt vehetnek a *Dugonics-Társaság* tagjai, továbbá a *Társaságon* kívül álló, de Szegeden élő, vagy Szegedről elszármazott írók. A pályadíjat színpadi előadásra alkalmas s a bíráló-bizottság által színpadi hatást ígérőnek talált legjobb pályamű nyeri el. A pályázat határideje 1912 július 1. déli 12 óra, azonban a pályázati határidő utolsó napján postára tett pályaművek kellő időben beadottaknak tekintődnek. A pályaműveket idegen kézírással, vagy géppel írva, bekötve és lapszámozva, a szerző nevét tartalmazó zárt jeligéslevéllel a pályázati határidő lejártáig a *Dugonics-Társaság* főtitkári hivatalába (Szeged, Somogyi-könyvtár, kulturpalota) kell küldeni.

A pályadíjjal kitüntetendő darabot *Almácssy Endre* ezidő szerinti szegedi színigazgató a saját társulatával bármely vidéki színpadon szerzői jogdíj nélkül adathatja elő, ezen korlátozáson kívül azonban a szerző szabadon rendelkezik darabjával. Kikötötték azonban, hogy a pályadíjat nyert darab első előadási joga kizárólag *Almácssy Endre* igazgatót illet, aki viszont köteles a darabot a szegedi színpadon a döntést követő egy éven belül előadatni, amit, ha nem tenne, az első előadás jogát elveszti.

A beérkező pályaművek fölött a *Balassa* Armin dr elnöklete alatt *Balassa József*, *Kovács János*, *Sz. Szigethy Vilmos* és *Almácssy Endre* tagokból álló bíráló-bizottság végérvényesen dönt. A bizottság legkésőbb 1912 november 15-ig köteles a pályázat sorsát eldönteni és az eredményt kihirdetni.

A *Dugonics-Társaság* kiköti pályázókka szemben *Almácssy Endre* azon jogát, hogy a pályadíjat nem nyerő darabok közül azokat, amelyeket előadásra alkalmasnak ítél, a szegedi színpadon előadhatja, kötelezvéen magát arra, hogy a darab szerzőjének előadásunkint a napi bevétel tíz százalékát fizeti szerzői jogdíj fejében.

* **A Dugonics-Társaság felolvasó ülése.** A szegedi *Dugonics-Társaság* vasárnap délután tartotta novemberi fölolvastó ülését a városháza dísztermében. A szépirodalmi osztályból *Móra Ferenc* két apró elbeszélést, *Scossa* Dezső pedig, novellát olvasott föl. *Tordai Imre*, a tudományos osztálytagja, az energia forrásáról tartotta széki foglalo értekezését. *Ditrői Nándor* dr vendég verseiből olvasott föl. *Móra Ferenc* színes poézise, verseinek finom hangja, bájos könnyedsége mély hatást keltett. A közönség őszinte ováciával ünnevelte a poétát. *Scossa* Dezső ötletes novellája az író egyik legértékesebb munkája. *Tordai Imre*, a felső ipariskola igazgatója, már nem ismeretlen a szegedi közönség előtt. Az energia forrásairól beszélt a tudós alapossgával és az előadó közvetlenségével. A tudományos ismeretek népszerűsítése mélyreható cselekedet, *Tordai Imrét* méltán illette a közönség hálás tetszésnyilvánítása. *Ditrői Nándor* dr fölolvastása is hatásos volt.

Azonnal bársonysimává és
fehérré teszi a kezét a
GERLE-féle

Kézfinomító

2176/k

ára 70 fillér.

Kapható egyedül
a Kigyó gyógyszeriarban
Szeged, Klauzál-ter és Károcsy-utca sarkán.

Forrongás a néppártban. A *Pester Lloyd* értesülése szerint a néppárt szerdán értekezletet tart, melynek célja a párt belső békéjét újra megeremteni. A forrongást az okozza, hogy *Rakovszky István* egyik beszédeben olyan kijelentést tett, amely ellenkezik a párt szellemével. *Rakovszkyt* ezért a nyilatkozataért a párt hivatalos organuma, az *Alkotmány* is elítélte. A szerdai konferencia van hivatva tisztázni ezt az ügyet és megeremteni a párt belső békéjét, ha másképp nem, — még *Rakovszky Istvánnak* a pártból való kitessékelése árán is.

Háboru, amely elmaradt. Londonból jelentik: Az *Observer* kitünó értesülése alapján megerősíti azt az utóbbi napokban többször felmerült hírt, hogy az angol kormány mult nyáron arra az esetre, ha *Németország és Franciaország között háboru ütött volna ki, százötvenezer katonát tartott készen Franciaország támogatására* s ezt a hadsereget a belga határra küldte volna. Az akkor tartott miniszteri tanács egy része kitünónek mondta ezt az elhatározást, ellenben másik része rámutatott a nagy kockázatra, amelyet Anglia ezzel magára vállalt. Az nem igaz, hogy az angol flotta a válság idejében nem tudott volna megmérközni a német flottával, mert az angol flotta a német hajók egy részét föltartotta volna, másik részét pedig összezuzta volna.